

Dordtse Leerregels hoofdstuk 5 par 9-11

De zekerheid van de zaligheid

1 aangewezen

2 aangevallen

Gemeente,

Hoofdstuk 5 van de Dordtse Leerregels gaat over de volharding der heiligen. En we weten het nu hoop ik wat dat betekent: dat de gelovigen het volhouden om te blijven geloven. Dat wie vanavond zeggen mag: ik geloof in Jezus Christus, Hem heb ik lief, die zal in de hemel komen. En de paragrafen van vanavond voegen daar nog iets heel wezenlijks aan toe: dat weet je dan ook. Dat kun je, dat mag je in elk geval ook weten dan. En daar dus ook de troost, het uitzicht, de zekerheid en de voorsmaak van hebben.

1 aangewezen

En dan is de vraag die ons vanavond bezighoudt: hoe kun je dat weten? Hoe weet je dat? Van jezelf. Dat je in de hemel zult komen. En het meest wezenlijke is dan dat dat een zekerheid is van het geloof. Een geloofszekerheid dus. Met andere woorden: die zekerheid is niet los verkrijgbaar. Niet los van Jezus Christus, niet los van geloof in vergeving van zonden en niet los van bekering.

Hoe kan dat dan vorm krijgen? Nu, op twee manieren kan er een zekerheid of een vermoeden zijn in de hemel te komen los van het geloof. Allereerst kan het zijn dat iemand zegt: in de hemel komen? Ja, dat denk ik wel hoor. Daar ga ik wel vanuit in elk geval. Ik kan me niet voorstellen dat God tegen mij zou zeggen: hoor eens hier, jij komt er niet in. Dat wil er bij mij eigenlijk niet in. Bovendien: Jezus is toch voor ons gestorven en ik houd het erop dat dat heus ook wel voor mij zal gelden. Ik hoop werkelijk niet dat iemand van ons zo denkt. Werkelijk niet. Ervanuit gaan dat je in de hemel komt, maar: los van echt geloof in Jezus, los van vergeving van schuld, en los van bekering. Dan zou zo ongeveer iedereen die een beetje christelijk eruitziet wel zeker mogen zijn van de hemel. Waar doen mensen toch moeilijk over....

Aan de andere kant kan het zijn dat iemand zegt: zal ik in de hemel komen? Nou, dat weet ik zomaar niet. Dan moet er wel iets heel bijzonders met je gebeuren. Als ik nou een visioen zou krijgen of een engel zou zien die het me zei, dan zou ik het wel aannemen. Als ik een

tekst zou krijgen die zo sterk in mijn hart viel, een ervaring, een bijna dood ervaring, dat ik licht zou zien en me opgenomen zou voelen, dan zou ik het wel durven denken, maar zolang dat niet gebeurt..... Dan kan maar een enkeling, een enkeling het weten. Gewone gelovigen in elk geval niet, die moeten het doen met de twijfel dat je het nooit zeker weten kunt. Ik hoop werkelijk niet dat iemand zo denkt, werkelijk niet, dan zijn we weer terug in het rooms katholicisme dat je het nooit zeker weten kunt, roomser kan het niet. En bovendien: als ik dan wel zo'n visioen zou krijgen, wel een engelverschijning, of een tekst met enorme kracht, is dat een garantie? Als dat losstaat van geloof in Christus, vergeving en bekering is dat helemaal geen garantie, maar bedrog.

Zijn er die denken: ik ga er wel vanuit dat ik in de hemel kom, iets anders wil er bij mij niet in? Zijn er die denken: ik heb een ervaring gehad, een verschijning gezien, ik zal in de hemel komen. Weet u wat dan te hopen is? Dat u gaat twijfelen. Versta me goed: in dit verband is het te hopen dat je eraan gaat twijfelen. Is dit wel echt waar? Is de grond van mijn vertrouwen wel deugdelijk? Dan is het te hopen dat je van de snelweg die naar het verderf leidt in de berm terecht komt. Dat de vaart eruit gaat en dat je je af gaat vragen: is dit wel goede basis? En dat je gaat merken: nee, ik bouw op zand. Dat de grond onder je voeten wegvalt. En dat je ziet: ik dacht zo de hemel in te rijden, maar ik zak weg, ik zink weg. HEERE, help me, HEERE red me, verlos me. Dat je gaat roepen tot God. Schreeuwen om genade. En wat zegt de Bijbel? Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Wie Mij aanroept in de nood vindt Mijn gunst oneindig groot. Dat is zeker. Dat geeft zekerheid. Sla daar alle aanvechtingen maar mee weg. Met deze beloften van God.

Dan zien we ook hoe verkeerd het is om als iemand twijfelt altijd maar te zeggen: je moet niet twijfelen. Je moet geloven dat het goed met je zit. Je moet geloven dat Jezus ook voor jou is gestorven en niet twijfelen: je komt in de hemel. Waar staat dat in de Bijbel? Nergens. Er staat nergens in de Bijbel: Jezus stierf ook voor jou, dus je moet geloven dat je gelooft en dat je in de hemel komt. Dat staat nergens. Dan zou je in dit geval iemand die van de snelweg naar het verderf in de berm is gekomen weer uit de berm trekken om weer door te rijden, dezelfde kant op.

Want de zekerheid dat je in de hemel komt is geen zekerheid die je natuurlijk hebt, ook geen zekerheid op grond van een visioen of verschijning, maar een zekerheid van het geloof. (par 9) Het is zekerheid die opkomt uit het geloof in Jezus Christus. Vastgeklonken in en aan Hem. Want Jezus Christus schenkt zondaren drie dingen: vergeving, vernieuwing en eeuwig leven. Vergeving van schuld, vernieuwing van hart en eeuwig leven in de hemel. En geloof vlucht naar deze Jezus.

Beladen met schuld. Achtervolgd door de wet. Zondig en onrein. Met de dood op de hielen. Weet u nog: de bloedwreker van de wet die de dader achtervolgt. Maar er is een Vrijstad. Jezus Christus. En het geloof vlucht tot Jezus, valt Hem in de armen. Raakt Jezus aan. Om vergeving, om verlossing. En dat geloof geeft zekerheid van de hemel. Want dat geeft Christus ook. Dat hoort ook bij het heil in Hem. Dat doet Jezus ook. Hij verzoent de schuld, Hij vernieuwt het hart, verlost van de straf én Hij brengt in de hemel. Dat doet Hij ook. Dat valt ook onder Zijn zaligheid.

Kijk, die bloedvloeiende vrouw, toen zij de zoom van Jezus kleed aanraakte mocht ze weten: ik kom in de hemel. Die tollenaar, die van verre stond en bad: wees mij zondaar genadig mocht toen weten: ik kom in de hemel. Die moordenaar aan het kruis die bad: gedenk mijner, mocht toen weten: ik kom in de hemel. De kamerling uit Morenland die zich liet dopen mocht toen weten: ik kom in de hemel. De stokbewaarder van Filippi die riep wat moet ik doen om zalig te worden? Geloof in de Heere Jezus en gij zult behouden worden, in de hemel komen. Zodra je Jezus aanraakt, aanroept neemt Hij je voor Zijn rekening en daar zit alles in: ook dat Hij he aan doet komen in de hemel.

Zodra je vergeving en bekering nodig hebt en zoekt in Jezus mag je weten: ik kom in de hemel. Hij zal me er brengen. Omdat Jezus voluit Jezus is: Zaligmaker. Voluit en helemaal en volkomen. Daarom mag het kleinste, prilste geloof verzekerd zijn van de hemel. Omdat Christus dat met Zich meebrengt. Zult u daar dan niet zeker van mogen zijn? Zeker omdat Hij..... Zeker omdat Jezus geen half werk doet, maar een volmaakt werk.

Hoe weet ik dat? (Par 10) Helemaal niet door een visioen of een verschijning of één belofte met kracht op mijn hart, maar uit al de beloften die God overvloedig heeft geopenbaard. Zalig zijn de zachtmoedigen, de treurende, de armen van geest. Zalig hij wiens zonden zijn vergeven. Zalig de man wiens lust is in des HEEREN wet. Die in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. Hij Die een goed werk in u begonnen is (vluchten tot Jezus) zal dat voleindigen. Niets zal ons scheiden van de liefde van Christus. En al die beloften worden verzegeld in het Heilig Avondmaal. Ik zal u voeden. Tot het eeuwige leven. Ik geef u een tastbaar voorschot van het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Zovele beloften, verzegeld bij brood en beker dat de HEERE nooit laat varen wat Zijn hand begon, dat de Heere Jezus Zijn werk afmaakt en voleindigt en nooit zal laten ophouden. Zo weet ik dat!

En ik weet dat uit het getuigenis van de Heilige Geest. De Heilige Geest, Die mij eerst tot Christus brengt en Die dan in mij komt wonen. Waarmee God mij verzegelt als Zijn eigendom, ja als Zijn kind. En die Geest geeft liefde tot God en tot de Heere Jezus en tot Zijn dienst. En

die Geest schenkt vreugde. Vreugde in het heil van God en in het nabij God te zijn. En heiligheid, verlangen naar heiligheid. O, ik wil zo graag de Heere dienen, Zijn wetten onderhouden, de zonde uitroeien en vaarwel zeggen. En zo getuigt de Geest het: ja inderdaad, je bent een kind van God. Je draagt de trekken van je Vader. Je hebt God lief, je vind je vreugde in God, je verlangt naar heiligheid. Zing Psalm 119 maar mee. je bent een kind van God, je draagt de trekken van een kind, kind van deze Vader. En zo wij kind zijn, zijn we ook erfgenamen. Zeker weten. Als ik het zo zeggen mag nu: je hebt meewind op weg naar de hemel. De meewind van het getuigenis van de Heilige Geest dat je Gods kind bent.

Dat maakt het zo makkelijk om te geloven dat ik in de hemel kom. Dat geeft zo'n zekerheid in mijn gevoel. Dat doet me zo zingen en God verheerlijken. En doet me me verheugen in Jezus met een onuitsprekelijke vreugde. Verkrijgende het einddoel des geloofs: de zaligheid der zielen. Wat een vreugde. Heerlijk! Als u het kent dat weet u dat dit waar is: onuitsprekelijke vreugde. En helderheid om God te verheerlijken en groot te maken. Nou, zing ervan, getuig ervan, dien en dank de Heere. En moet ieder die gelooft, ieder die tot Jezus vlucht, die tot Hem komt, die Jezus liefheeft niet zeggen: o wat doe ik mezelf vaak tekort. Wat leef ik arm terwijl ik rijk ben, wat ben ik somber terwijl vreugde mijn deel mag zijn. En: wat straal ik daardoor weinig uit, wat trek ik weinig aan, wat maak ik weinig jaloers. En: wat onteer ik God, wat doe ik Hem tekort. Moet Jezus niet vaak zeggen: o gij kleingelovigen, waarom hebt gij gewankeld? O Heere, vergeef, vergeef.

2 aangevallen

De zekerheid dat je in de hemel komt. Geloofszekerheid. Vanuit het geloof in Jezus Christus. En nu par 11. Deze zekerheid is niet een paal, maar een plantje. Verschil is helder. Een paal zet je weg en die staat zoals hij staat: morgen en over 10 jaar nog: even groot. Een plantje wordt geplant en groeit als het weer gunstig is, of: verschrompelt als het te lang droog blijft. Lijkt bijna dood, en bloeit toch weer op als het regent. Zo is het met die zekerheid.

Want de gelovigen strijden tegen onderscheiden twijfelingen van het vlees. Twijfelingen van het vlees. En het vlees zegt altijd: dus. Denk maar aan Petrus in de golven die de storm en de golven zag en dacht: en dus zal ik wegzinken. Zomaar de gedachte: Wat merk je van God? En hoe kan de Bijbel waar zijn met die wonderen en dat zonde door de dood van een ander goedgeemaakt wordt. Het vlees zegt altijd dus: en dus is God er niet en dus is de Bijbel misschien wel niet waar. Bid en vraag anderen voor je te bidden opdat je zegt: en toch en toch is God er en toch is de Bijbel waar, want de Bijbel zegt het.

Zomaar de gedachte: ik heb zoveel schuld. En dat golft op je af. Alles van je verleden. En heel je hart vol zonde. De Geest ontdekt je eraan, en je vlees zegt: en dus. Dus ben ik geen kind van God. Dus kan ik zo niet tot Jezus gaan.

En daar de ondervinding: ik ben zo zondig. Romeinen 7. Het goede dat ik wil doe ik niet: geen zin om te bidden, geen verdriet van mijn zonde, geen verlangen om Bijbel te lezen. En het kwade dat ik niet wil, doe ik wel: zoveel zonde in mijn hart. En ik val weer en weer. En het komt weer in me op en weer. En je vlees zegt: en dus ben ik geen kind van God, dat kan niet, dan zou dat wel anders zijn.

Nu is het wel zo dat ik het vlees, de duivel zelf munitie kan geven. Als ik slordig leef, slot par 10. Me niet oefen in goede werken, en maar weer toegeef, en maar meedoe. En maar bidden oversla. Ja, dan geef ik de duivel munitie, lever ik de satan munitie aan om me te bestoken: jij een kind van God, jij God liefhebben. Ik kan het de duivel zo makkelijk maken om mijn vlees aan het twijfelen te brengen.....

En aanvechtingen. Zware aanvechtingen. Allereerst denken we dan aan iemand als Job. Die zoveel meemaakte. En de duivel zat maar te stoken: Job, zeg God vaarwel, God geeft toch niet om je. Je maakt zoveel mee, verdrukking of in andere landen vervolging. Dat je denkt, en voelt, het gevoel krijgt: nou God ziet me nog niet eens. Als ik Zijn kind was, zou God dan niet dingen voorkomen en weghouden van me?

En verlatingen. Denk aan Psalmen als 22 en 77. Als God zover weg lijkt. Je bidt, maar merkt niks. Je schreeuwt, maar ervaart niets van God of van verhooring. God lijkt zover weg.

En je gevoel zegt: ben jij wel op weg naar de hemel? Is dit de weg naar de zaligheid? Weet je zeker dat je je niet vergist en bedriegt? Is mijn geloof wel echt? Ben ik soms een schijn gelovige? Het is niks met je en het wordt niks met je. Stop er maar mee. Tegenwind. Die je weg wil blazen van God en Jezus en het gebed. En misschien dat je een week later weer wat meer moed hebt en denkt: het kan toch wel goed met me zitten. En een dag later denk je weer: het wordt is vast niks met me. Twijfel.

Je loopt soms naar voren: het zit misschien toch wel goed met me. En dan weer naar achteren: het zit vast niet goed met me en het wordt niks met me. En dan weer naar voren en dan weer naar achteren. En weet u wat je dan doet? Je draait cirkels. Je draait rond in een cirkel. En zakt daar steeds verder in weg: in diezelfde cirkel. Soms hoop, soms weer niet.

Vindt u dat ook zo erg? Zo verschrikkelijk? Dat je geen zekerheid hebt? Over hemel of hel? Stel je voor: je weet niet of je vriend het nog ziet zitten met je, je weet niet zeker of je het gas hebt uitgedaan 's avonds laat, je weet niet zeker of je man nog thuis is vanavond of dat hij weggegaan is....je zou er van wakker liggen, toch? En als je nu niet zeker weet of je God kent en in de hemel komt..... Als dat geen nood meer is. Als je het daarin uit kunt houden wekenlang, maandenlang, jarenlang. Chronische twijfel waar de angel uit weg is, de nood niet meer in is.

Ja, en dan zijn er die zeggen: nou het is maar goed dat je het tenminste niet zomaar aanneemt allemaal. Je neemt het tenminste ernstig. Noem je dat ernstig, als je het er jarenlang rustig in uit kan houden en geen nood meer voelt? Want als het nood is, dan.....dan vlucht je tot God. Dan roep je Hem aan. Dan schreeuw je om genade. Dan roep je Jezus aan: verlos mij, red mij. Uit deze draaikolk. Naar Jezus toe. En dat is geloof! Hoe wordt de twijfel verdreven? Door het geloof. Door geloof te beoefenen: vluchten, roepen tot God, tot Jezus. Psalm 139:24: HEERE, doorgrond me en ken mijn hart en zie of bij mij een schadelijke weg zij en leid mij op de eeuwige weg. Die overgave aan de HEERE. HEERE, doe met mij naar wat U weet dat nodig is, naardat Uw verbond en Woord is.

Dan ga je zelf de twijfel niet te lijf, dat lukt je toch niet. Maar dan grijp je Jezus aan en Hij gaat de twijfel te lijf. Ga niet zelf de twijfel te lijf, maar vlucht tot Jezus dat Hij de twijfel te lijf gaat. En wat zegt het Woord? Wie tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen, wie Mij aanroept in de nood vind Mijn gunst oneindig groot. God zal mij aannemen. En al voel ik dat niet, tegenwind, ik geloof het. Omdat de Bijbel het zegt! Omdat de heilige Doop het verzegelt. Dat het waar is dat God mijn God wil zijn en mij wil zaligmaken. Zekerheid van mijn geloof, tegen alle twijfelingen en aanvechtingen in. In de overgave aan de HEERE. Zie U of bij mij een schadelijke weg is en leidt me op de eeuwige weg. Als ik nog helemaal op de verkeerde weg zou zijn, Heere, laat mij ook dat dan zien. En breng mij op de eeuwige weg. Terugvallen op de HEERE. En dat is geloof! En dat geloof verdrijft de twijfel. Dat geloof doet het plantje groeien. De beoefening van dat geloof is het klimaat waar het plantje van de zekerheid in groeit. Waar brengt de twijfel me, dat is steeds de vraag: drijft de twijfel me uit tot God, tot Jezus?

Dan denk ik ook achteraf nog eens na. Had ik nou zo moeten twijfelen? Ik zie mijn schuld, ik ervaar mijn zonde. Alles breekt me bij de handen af. Wat zegt de Bijbel daar nou van? Is dat vreemd op weg naar de hemel? Nee, juist niet. Dat hoort er juist bij zegt de Schrift. Bij de ontdekking door de Heilige Geest. Dat ik beproefd word en God ver weg voel of niet voel? Is dat zo vreemd op weg naar de hemel? Nee, de Bijbel

laat zien dat dat helemaal past in Gods weg naar de hemel. Als ik mijn Bijbel had gekend, had ik niet zo hoeven twijfelen. Als ik mijn Bijbel maar gekend had, als ik de sacramenten maar gelovig gebruikt had, dan had ik niet zo hoeven twijfelen. Dat had me jaren kunnen schelen. Jaren waarin God tekort deed, mezelf in donker hield en anderen geen jaloersmakend voorbeeld gaf. O HEERE, vergeef, vergeef.

Want par 11 zegt juist dat de gelovigen in zware aanvechtingen gesteld worden. Gesteld worden. Leest u dat? Dus; dat doet God. God stelt Zijn kinderen in aanvechtingen, aan aanvechtingen bloot. Denk aan een kan van klei gemaakt. Die kan moet dan in de oven gebakken worden, in het vuur gehouden worden. Dan wordt de klei hard en mooi en dus bruikbaar en een sieraad. Nou weet een echte pottenbakker precies hoe warm die kan in het vuur moet en kan. Hoe warm de oven moet en hoe diep de kan erin gehouden moet worden en hoelang. Want gebeurt het te heet en te lang dan barst de kan. God houdt de kan van het geloof in het vuur van aanvechting en beproeving. Het schijn geloof barst uiteen. Vlucht weg van God. Helpt zichzelf of geeft er de brui aan. Als het zo moet dan houd ik het voor gezien. Dan maar zonder God leven..... Dan maar zonder Jezus leven..... en sterven? Dat zien we dan wel. Maar het ware geloof wordt geoefend. Roept en schreeuwt tot Jezus. Daarom doet God het in de oven: om afhankelijkheid te leren: dat als ik het moet klaren het echt niet lukt, dan blaast de tegenwind me weg, me voor goed weg, voor eeuwig weg. Ik houd mijn zekerheid niet vast. En te oefenen. In het vluchten tot God, in het aanroepen van Jezus. En zo wordt de klei bruikbaar en mooi. Zo loutert God het geloof. Door de aanvechtingen en beproevingen heen. En zingen de pelgrims onderweg, soms met meewind, soms met tegenwind: Maar trouwe God gij zijt het Schild dat mij bevrijdt.

Amen